

طغیان علیه سرطان

فرانچسکو آچربی در حالی ۳۷ سالگی اش را به عنوان یک فوتبالیست حرفه‌ای جشن گرفت که دوبار به سرطان مبتلا شده است؛ به این بهانه سراغ آدم‌های معروفی رفتیم که این چالش مهلک را ضرر به‌فنی کرده و به زندگی حرفه‌ای‌شان ادامه دادند

سورناده‌ای | روزنامه‌نگار

پرونده

۱۰ فوریه سالروز تولد فرانچسکو آچربی است، هم‌بازی این‌روزهای مهدی طارمی در اینتر میلان که حتی در ۳۷ سالگی هم به‌عنوان یک مدافع میانی با طراوت بازی می‌کند؛ اما وقتی داستان او جذاب می‌شود که به یاد بیاوریم او دو بار نه مصدومیتی ساده، که سرطان را شکست داده است؛ بیماری که می‌تواند تمام امید و انگیزه یک فوتبالیست را ببلعد؛ اما آچربی بعد از سرطان با قدرت برگشت و اتفاق‌های بزرگی رقم زد. او طی سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹ توانست ۱۴۹ بازی بدون محرومیت و مصدومیت داشته باشد. با ایتالیا قهرمان یورو شود و عناوین و افتخارات زیادی را کسب کند. شاید مسی و رونالدو بهترین باشند؛ اما آچربی می‌تواند یکی از الهام‌بخش‌ها باشد. در پرونده امروز به بهانه سالروز تولد این بازیکن، سراغ آدم‌های معروفی رفتیم که تسلیم نشدند و حتی بعد از سرطان به حرفه‌شان بازگشتند. هرچند نمی‌توان آن‌هایی را که ابتلا به سرطان از کار دورشان کرده، ملامت کرد؛ چون هر شخصی در مواجهه ذهنی و جسمی با بیماری الگوی خاص خودش را دارد، اما این که بدانیم می‌شود دوبار مبتلا به سرطان شد و به فوتبال حرفه‌ای ادامه داد، نشان می‌دهد چه کارهایی از برخی انسان‌ها بر می‌آید.

آچربی| سرسخت و امیدوار

سال ۱۹۸۸ در ۲۰ کیلومتری جنوب شهر میلان به دنیا آمد. سال ۲۰۰۶ وقتی به تیمی در سری D ایتالیا ملحق شد، حتی فکرش را هم نمی‌کرد زمانی که قرار است نتیجه تلاش‌هایش را در بالاترین سطح فوتبال ایتالیا ببیند، سرطان او را به پشت‌دستگاه‌های شیمی درمانی بکشاند. تا سال ۲۰۱۲ که به میلان ملحق شد، چندین باشگاه عوض کرد؛ از جینا تا کیه‌وو. سرطان گام به گام و آرام‌آرام، پشت او می‌آمد و هر جامی رفت بدون این که نفس بکشد، کنارش راه می‌رفت. چند تیم عوض کرد اما موفق نبود؛ روی کاغذ، فوتبالش تمام شده بود. جولای ۲۰۱۳ رسید و ساسولو که تازه به سری A صعود کرده بود، تصمیم گرفت با یک قرار داد بسیار معمولی از لحاظ مالی «آچربی» را به تیم خود بیاورد. وقتی «فرانچسکو آچربی» وارد اتاق پزشکی باشگاه می‌شد، حتی فکرش را هم نمی‌کرد که وقتی از آن اتاق بیرون می‌آید، به‌همدم مبتلا به سرطان است. با این حال، پزشکان باشگاه در اوج آمادگی بدنی، خبر ابتلا به سرطان را به او دادند. تومور مشخص بود و راه درمان، عمل جراحی برای درآوردن تومور. عمل جراحی با موفقیت در شهر میلان انجام شد و «فرانچسکو» خوشحال از این که به سادگی دستان سرطان را رها کرده است، به تمرینات ساسولو بازگشت. ۱۳ بازی در ترکیب ساسولو انجام داده بود تا تاریخ به اول دسامبر ۲۰۱۴ رسید. سران فوتبال ایتالیا اعلام کردند که تست دوپینگ «فرانچسکو» مثبت شده است. او شوکه شد و قبول نکرد. می‌دانست ماجرا از کجا شروع شده است. او گفت که مثبت شدن تست به دلیل درمان‌هایی است که بابت سرطان و تومورش انجام داده است. چکاپ‌های مجدد به عمل آمد و آن چه نباید رخ می‌داد، رخ داده بود. سرطان برگشته بود. خودش در شرح آن روزها می‌گوید: «ابتدا فکر کردم که شکست خورده‌ام. دیگر هدفی در پیش‌رویم نداشت‌م و نمی‌خواستم بجنگم اما بعد جنگیدم. اول با سرطان و بعد برای پس گرفتن جایگاهم در زمین. این بار نمی‌خواستم که زندگی‌ام در همین نقطه به پایان برسد. و این بار، ۹ ماه‌رخ درخ‌با سرطان جنگید و در نهایت به پیروزی در میدان زندگی رسید. شاید منطقی‌ترین کار، خداحافظی با فوتبال بود یا حداقل ناامید شدن از حرکت به سمت موفقیت فوتبالی به‌خصوص با کارنامه‌بدی که از خودش در دوران سالم‌بودنش به جا گذاشته بود. سپتامبر ۲۰۱۴، دقیقاً ۲۹۴ روز بعد از این که سرطانش برای دومین بار تشخیص داده شد، در تساوی صفر بر صفر ساسولو مقابل سمپدوریا به میدان رفت. بعدش کم‌کم در خشید و انگار مژهای جنگیدن برای رسیدن به موفقیت را آموخته بود. بعد از یک سال، «آنتونیو کونته» او را به تیم ملی ایتالیا دعوت کرد و اولین بازی ملی‌اش را سال ۲۰۱۴ مقابل آلبانی انجام داد و تا امروز ۳۴ بازی ملی دارد. فرانچسکو بعد از شکست سرطان در تیم‌های بزرگی مثل لازیو و اینتر هم عملکرد خوبی داشت و حالا در ۳۷ سالگی مدافعی قابل اطمینان در خط دفاعی تیمش محسوب می‌شود.

اریک آبییدال| بالا بردن جام بعد از بهبودی

اوایل بهار سال ۲۰۱۱ خبر ناگواری منتشر شد؛ اریک آبییدال، مدافع فرانسوی بارسلونا به تومور کبدی دچار شده است. با انتشار این خبر موج‌نگرانی‌ها در کنار حمایت‌ها و قوت قلب دادن‌ها به سوی او سرازیر شد. او دو روز پس از انتشار خبر بیماری‌اش تحت عمل جراحی قرار گرفت که به‌طور معجزه‌آسایی موفقیت‌آمیز بود. جالب این که آبییدال حدود یک ماه و نیم بعد به میدان برگشت و حتی چند دقیقه هم بازی کرد که با تشویق و حمایت هواداران و هم‌تیمی‌هایش روبه‌رو شد. بیست و پنج روز بعد در فینال لیگ قهرمانان اروپا شادی‌ها به اوج خود رسید؛ وقتی که بارسلونا توانست سه بر یک منچستر یونایتد را شکست دهد و به قهرمانی برسد. حرکت کارت لوس پوپول، کاپیتان بارسلونا موقع اهدای جام، شادی‌ها را به اوج رساند؛ او درست قبل از اهدای جام بازو بند کاپیتانی را به آبییدال داد تا او اول جام را بالای سر ببرد، آبییدال آن شب جام قهرمانی در زندگی و حرفه‌اش را بالای سر برد. آبییدال تا ۲ سال بعد در بارسا ماند و بعد هم یک فصل خوب با موناکو داشت تا این که از فوتبال به‌خاطر افزایش سن در ۳۵ سالگی خداحافظی کرد. او حتی تا دو سال بعد از بهبود سرطان در تیم ملی فرانسه هم حاضر بود.

لنس آرمسترانگ| شکست یک اسطوره

هنوز ۲۵ سالش نشده بود و داشت پله‌های موفقیت را با سرعت طی می‌کرد که در پاییز سال ۱۹۹۶ میلادی شو که کهنده‌ترین خبر زندگی‌اش را شنید؛ ابتلا به سرطان بدخیم بیضه که به مغز، معده و ریه هم سرایت کرده بود. لنس آرمسترانگ، دوچرخه‌سوار آمریکایی که به برنده شدن عادت کرده بود، تسلیم نشد و بلافاصله برای درمان اقدام کرد. او تحت چند عمل جراحی قرار گرفت و پس از آن چند دوره شیمی درمانی شد. با این حال پزشکان شانس زنده ماندنش را تنها ۴۰ درصد تخمین زدند. آرمسترانگ کاری به این آمار و ارقام و تخمین‌ها نداشت؛ بنا بر این نه تنها ناامید نشد، بلکه پس از مشورت با چند متخصص درمان دارویی‌ای را در پیش گرفت که به ریه‌اش هم آسیب نمی‌رساند، چون می‌خواست حرفه ورزشی‌اش را ادامه دهد.

سرانجام در اواخر زمستان ۱۹۹۷ توانست سرطان را شکست دهد. آرمسترانگ از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۵ هفت بار قهرمان رقابت‌های «تور دوفرانس» که یکی از

مایکل سی‌هال| دکستر و باز هم خون

است که در ۳۸ سالگی متوجه شدم سرطان دارم، در حالی که پدرم در ۳۹ سالگی به خاطر سرطان مرده بود. اما خوشحالم که در مراحل ابتدایی متوجه شدم و همین باعث می‌شود که راحت‌تر آن را شکست دهم». او در مراسم گلدن گلوب به خاطر شیمی درمانی کچل شده بود و با کلاه‌ی بر سرش حاضر شد و جایزه بهترین نقش اول مرد در سریال سال ۲۰۱۰ را دریافت کرد.

رابرت دنیرو| مبارزه جانانه راننده تاکسی با سرطان

بیشتر آدم‌های معروفی که سرطان را شکست دادند در سنین جوانی و میان‌سالی با این موضوع مواجه شدند؛ اما رابرت دنیرو اسطوره‌دنیای بازیگری در ۶۰ سالگی به سرطان پروستات مبتلا شد. دنیرو که حالا ۸۱ سال دارد هنوز هم فیلم‌بازی می‌کند و با نقش آفرینی‌هایش مثل روزهای جوانی که در «پدر خوانده»، «راننده تاکسی»، «گاو خشمگین» و... حضور داشت علاقه‌مندان به سینما را به وجد می‌آورد. طی سال‌های اخیر آثاری چون «مرد ایرلندی» و «قاتلان ماه کامل» از فیلم‌های برجسته‌ای بودند که نشان دادند دنیرو حتی با افزایش سن پُرانگیزه و توانمند است؛ حتی اگر سال‌ها قبل یک بیماری سخت را شکست داده باشد.

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

چهارشنبه ۲۴ بهمن ۱۴۰۳
۱۲ شهریور ۱۴۴۶ • ۱۲ فوریه ۲۰۲۵
شماره ۲۱۷۰۵

۲۹۲۴

آدم‌هایی که به شکست سرطان اکتفا نکردند

بسیاری از مبتلایان به سرطان، تا قبل از شکست آن، آدم‌های معمولی بودند؛ اما بعد از به‌دست آوردن سلامتی تصمیم گرفتند زندگی‌شان را وقف کمک به دیگران کنند

گاهی یک آدم بعد از ابتلا به سرطان و عبور از این مرحله تیدیل به فرد دیگری می‌شود و تصمیم‌های بزرگی می‌گیرد؛ طوری که به واسطه تلاش‌هایش معروف می‌شود. در این بخش سراغ داستان زندگی افرادی از گوشه و کنار جهان رفته‌ایم که هر کدام در دوره‌ای از زندگی خود، درگیر سرطان و درمان آن بوده‌اند. هر کدام از این افراد در روزهای دشوار بیماری خود، متوجه کمبودهایی که بیماران سرطانی با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند، شده و همزمان با پیگیری مراحل درمانی یا بعد از شکست دادنش، تلاش کرده‌اند برای رفع این کمبودها قدم‌هایی بردارند. آن‌ها تصمیم گرفتند در بدترین روزهای زندگی‌شان به جای ناامید شدن، غرزدن و... انتخاب دیگری داشته باشند. حالا آن‌ها اهداف جدیدی در زندگی خود دارند و با تمام قوا برای رسیدن به آن هدف در تلاش‌اند.

ایزابیل گویوماچ |ایزابیل گویوماچ اهل فرانسه است. سال ۲۰۱۳ او تشخیص سرطان سینه‌گرید ۳ را دریافت کرد. پیشرفت بیماری او به این معنا بود که درمان باید برایش به شکلی وسیع انجام می‌شد. عوارض شایع شیمی درمانی و عمل جراحی، بخشی از ماجرا بود. بخش دیگر اما برای ایزابل، مشکلات مربوط به کارش بود. بیشتر افراد مبتلا به سرطان تا دو سال بعد از آگاهی از ابتلا به سرطان، بیکاری را تجربه می‌کنند.

ایزابیل هم بیکار شد اما حمایت همسر و دو دخترش به او

این امکان را داد تا بتواند برای این مشکل پاسخی پیدا کند و البته در کنارش به بخشی از نیازهای بیماران سرطانی هم پاسخ دهد. در طول دوره درمان، ایزابل متوجه شد محصولات بهداشتی که مناسب افرادی چون او باشد، در بازار وجود ندارد. به عنوان مثال یکی از عوارض شیمی درمانی، تغییرات پوستی و خشکی زیاد آن است اما در بازار محصولی که تمام شرایط لازم برای افراد تحت شیمی درمانی را داشته باشد، به راحتی در دسترس نیست. به همین دلیل بود که پس از اتمام درمان، ایزابل خط تولید محصولات بهداشتی خود را به نام «آرالیس» راه‌اندازی کرد.

نجما پلاخیش |نوبت اولی که برای نجما سرطان تشخیص داده شد، او اطلاع زیادی از سرطان و بیماری خود نداشت؛ اما داستان در نوبت دوم متفاوت بود. نوبت دوم سرطان سینه او گرید ۳ بود و البته نجما هم اطلاعات بیشتری از بیماری سرطان داشت. همین مسئله نگرانی‌های او را تشدید می‌کرد. خود او درباره آن روزها می‌گوید: «روز بعد از دریافت تشخیص سرطان سینه برای بار دوم، وقتی داشتم از بیمارستان بیرون می‌آمدم، با خودم قرار گذاشتم زندگی‌ام را وقف افرادی کنم که مانند من مبتلا به سرطان سینه شده‌اند» و این طور شد که داستان فعالیت‌های نجما آغاز شد. نجما بنیاد «آسایا سالم» را راه‌اندازی کرده است. این مجموعه در مناطق دورافتاده قزاقستان برنامه‌های غربالگری سرطان سینه را پیش می‌برد. در کنار آن، این مجموعه، خدماتی هم به زنان مبتلا به سرطان سینه و خانواده‌های آن‌ها ارائه می‌کند.

جین جانسون |جین جانسون، ساکن ایالت اورگان آمریکا، ۵۴ ساله بود که برای کولونوسکوپی مراجعه کرد. وقتی بعد از انجام کولونوسکوپی به هوش آمد، همسرش در حالی که اشک می‌ریخت به او گفت سرطان روده دارد. سرطان روده او پیشرفت زیادی کرده و ریه‌ها و کبد هم درگیر شده بود. همسرش از بیماری او آن قدر ناراحت بود که هر بار جین را می‌دید، بی‌اختیار اشک‌هایش سرازیر می‌شد. خود جین هم وضعیت مناسبی نداشت. همین شرایط باعث شد تا آن‌ها بارها از خدمات انجمن‌های حمایتی برای خانواده‌های سرطانی استفاده کنند. بهره‌بردن از این خدمات، جین را متوجه اهمیت وجود این انجمن‌ها گردانید و این طور بود که جین تصمیم گرفت بعد از اتمام درمان، کاری برای این انجمن‌ها انجام دهد. چند ماه بعد از قطع درمان، جین به سرکار بازگشت اما در کنار کار او لشل، شغل دومی را هم انتخاب کرد و تمام درآمدشغل دوم را به مراکز پژوهشی و حمایتی از بیماران سرطانی اهدا کرد. در کنار آن، او که علاقه به قلاب‌بافی دارد، عروسک‌هایی درست کرد و با فروش آن‌ها مقداری پول برای کمک به این مراکز جمع‌آوری کرد.

تری فاکس |تری فاکس جوان کانادایی که عمری کوتاه داشت و در ۲۳ سالگی فوت کرد؛ اما میراثی به وسعت یک نسل به جا گذاشت. او یکی از بزرگ‌ترین ورزشکارانی است که روی این سیاره دیده‌است. «فاکس» پس از ابتلا به سرطان و قطع شدن یکی از پاهايش، تصمیم گرفت سراسر کانادا را بدود و برای کمک به تحقیقات سرطان کمک جمع‌آوری کند. دویدن در سراسر کاناداراهی بود تا به دنیا نشان دهد که بدون

مبارزه، میدان زندگی بیرون را ترک نخواهد کرد. حالا همه‌ساله در ماه سپتامبر صدها مسابقه دو در سرتاسر کانادا به یاد «تری فاکس» و ورزشکار فقید کانادایی برگزار می‌شود. مسابقه دوی «تری فاکس» بزرگ‌ترین مسابقه یک‌روزه جهان به‌منظور جمع‌آوری کمک‌های مالی برای تحقیقات سرطان است که دوندگانی از ۶۰ کشور جهان در آن حضور می‌یابند.

